

[Aksel Larsen.]

at Københavns Frihavn har en koncession på 40 år, som den ved lov har fået i 1960, og som jeg tvivler på at folketinget er sindet at ophæve nu med de deraf følgende konsekvenser. Jeg vil også tillade mig at gøre opmærksom på, at frihavnen ligger der, det er en kendsgerning, det er ikke sådan, at der er tale om, at nu skal der gives København en særlig facilitet ved, at man får lov til at oprette en ny frihavn.

Det fastslås i toldlovsforslaget, at frihavn kan oprettes ved lov, og det vil naturligvis sige, at hvis der er provinshavne, der ønsker en frihavn, så må de henvende sig og få lovgivningsmagten til at give dem tilladelse til det; men jeg tvivler ærlig talt på, at nogen provinshavne vil melde sig, selv om borgmesteren fra Århus synes at være af den mening, at det bare er et spørgsmål om at sætte en smule gitter op, så har man en frihavn i Århus. Så let og så billigt er det ikke, og jeg tror ikke, der er så megen brug for en frihavn, at man overhovedet kunne tænke sig andet end at lege med tanken.

Det er naturligvis rigtigt, at i princippet strider Københavns Frihavn mod den nye toldlov, men det er noget ganske særligt, og jeg tillader mig også at gøre opmærksom på, hvad han synes at glemme, at trods alt er Københavns havn den største havn i Danmark, og trods alt er København hovedstaden i Danmark; det har man vel også lov til at kigge en lille smule på.

Det siges, at det vil være helt forfærdeligt for erhvervslivet i Jylland, for så vil Hamborg blive den store toldhavn for Jylland, for dér er en frihavn, og det går helt galt i de jyske byer, hvis ikke Århus får et frilager. Jeg synes, man skulle tage og spise brød til. Så stor en rolle spiller det aldeles ikke, navnlig ikke efter de almindelige toldfaciliteter, importørerne får efter den nye toldlov. Hvis man er så bekymret for Hamborg som den store magnet — jeg tror, det var det udtryk, hr. Jørgen Peder Hansen brugte; det har han lånt fra mig, og det har jeg ikke noget imod; jeg forlanger ikke ophavtsretsgodtgørelse — så gør jeg opmærksom på, at Hamborg som den store erhvervsøkonomiske magnet kun kan modvirkes ved, at man skaber en lige så stærk og en konkurrencedygtig erhvervsøkonomisk magnet i Danmark, og den kan kun skabes

her ved Øresund. Det er altså et spørgsmål om løsning af de store trafikopgaver, og hvad dermed står i forbindelse her ved Øresund.

Det har man ikke haft travlt med hidtil, hverken i folketinget eller i de vekslende regeringer. Hvis man virkelig er så bekymret for Hamborg, så lad os få taget fat her; så skal man se, at så vil det vise sig, at Jylland igen vil søge til København. Før eller senere får vi jo også den Store-Bæltsforbindelse, men jeg var lige ved at sige: Gud fri mig for at få den, før vi er kommet i gang ved Øresund, for så vil det jo bevirke, at Hamborg får en landevejsforbindelse til København, og så ender det med, at Hamborg ikke bare har chancen for at sluge en væsentlig del af Jyllands erhvervsliv, men også af Sjællands og Københavns. Det var en sidebemærkning, den skulle imidlertid ud imellem sidebenene.

Ændringsforslagene går ud på, at ministeren skal have bemyndigelse til at tillade oprettelse af frilagre, og hvad dertil hører, forskellige steder i provinsen. Men man slår kors for sig; det betyder selvfølgelig ikke, at alle 26 provinstoldkamre skal have den adgang, og det betyder slet ikke, at alle 70 provinshavne skal have den mulighed, det må ministeren endelig huske. Ja. Vi ved godt, at dette ændringsforslag, som forslagsstillerne har haft svær mavepine med om de overhovedet burde stille, er stillet af hensyn til pressionen fra Århus og ikke af anden grund. Det ved hele offentligheden. Jeg vil tillade mig at spørge: tror nogen, at finansministeren, når han ved, at Århus i dette tilfælde bakkedes op ikke blot af mange socialdemokrater, men også af mange venstremænd her i tinget — i hvert fald af den, der skrev Morgenpostens ledende artikel forleden — vil have mulighed for og bryst til at stå imod den kolossale pressen, der vil komme imod ham for, at nu må han da erkende, at han har bemyndigelsen, og den blev kun vedtaget af folketinget for at imødekomme Århus, så nu må ministeren give den tilladelse? Jeg vil være meget betænkelig ved den slags.

Hvis forslaget var kommet som en almindelig bemyndigelse uden adresse til en bestemt provinshavn, så var det noget andet, men det er det jo ikke. Og det gælder til Wandsbek, når hr. Jørgen Peder Hansen